

[Socialministeren.]

Million, Kommunerne 50 000 Kr., stigende med henholdsvis 80 000 Kr. og 10 000 Kr. eller en Merudgift paa 90 000 Kr. Samlet Merudgift for hele den meget udvidede Forsikringslovgivning for Staten 13,6 Millioner, for Kommunerne 5,5 Millioner eller tilsammen 19,1 Million. Men hertil maa føjes en Stigning for de forsikrede paa 4,1 Million fra 47,1 til 51,2 Mill. Kr. og for Arbejdsgiverne en Merudgift paa 2,4 Millioner, fra 14,2 til 16,6 Mill. Kr. Det er altsaa den samlede stærkt udvidede Forsikringslovgivning.

Vender vi os dernæst til den offentlige Forsorg, hele Forsørgelseslovgivningen, er Udgifterne til den samlede *Børnelovgivning* nu for Staten 5,4 Millioner, for Kommunerne 5,6 Millioner eller i alt 11 Millioner. Efter Forslaget, særlig de betydelige Forbedringer for Enkers og Enkemænds Børn, er til Børnelovgivning beregnet for Staten 11,4 Millioner, for Kommunerne 5,4 Millioner eller i alt 16,8 Millioner, altsaa en Merudgift paa 5,8 Mill. Kr. Hvad den nuværende *Fattighjælp uden Virkninger* angaar, udreder Staten nu 14 Millioner, Kommunerne 17,8, i alt 31,8 Mill. Kr., efter Forslaget Staten 22,8 — paa Grund af Overførelse af Abnormforsorgen m. v. til Staten, Kommunerne 10,2 Millioner, en nogenlunde tilsvarende Lettelse paa ca. $7\frac{1}{2}$ Million, men en samlet Udgift for det offentlige paa 33 Mill. Kr., eller en Merudgift paa 1,2 Mill. Kr. Hvad *anden skønsmaessig Hjælp, den egentlige Fattighjælp angaar*, er Udgiften for Staten 200 000 Kr. i Øjeblikket, for Kommunerne 20,6 Mill. Kr., efter Forslaget, altsaa Laan hos Kommunen, egentlig skønsmaessig Hjælp, Kommunegæld og Fattighjælp, Staten de samme 200 000 Kr., Kommunerne 22,2 Mill. Kr. eller en Merudgift for disse paa 1,6 Mill. Kr.

Men saa bortfalder jo til Gængæld *Hjælpekasserne*, hvilket giver en Besparelse for Staten paa $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og for Kommunerne paa 12,4 Millioner — det er ganske vist ogsaa et beregnet Normaltal; i Øjeblikket er Besparelsen jo større, da Hjælpekasserne i Forfjor gav 17,9 Millioner ud og i Fjor 16,1 Millioner, og endelig maa nævnes *Administrationen*, hvor der beregnes en Merudgift for Staten paa 100 000 Kr. — den nye Refusions- og Revisionsordning — men en Mindreudgift for Kommunerne paa $\frac{3}{4}$ Million, en Nedgang fra 3 til $2\frac{1}{4}$ Mill. Kr.

Tilsammen vil det sige, at det samlede Samfunds Udgifter til Socialreformen

er beregnet til at stige fra den nuværende Sociallovgivnings samlede Beløb af 226,4 Mill. Kr. til 246,1 Millioner eller med 19,7 Millioner, medens Statens samlede Udgifter vil stige fra 74,2 til 101,2 eller med 27 Millioner. Kommunerne samlede Udgift gaar ned fra 90,9 Millioner til 77,1 Millioner, altsaa med 13,8 Mill. Kr., hvilket igen vil sige, at Socialreformen i Penge skulde koste det offentlige, Staten og Kommunerne, *13,2 Mill. Kr.* — og ikke 15 Mill. Kr., som jeg hidtil har regnet med for at være paa den sikre Side, før jeg havde de endelige Tal.

Og 13,2 Millioner kan jo i hvert Fald ikke forskrække de Konservative, der mener, at vi har Raad til at supplere Udgifterne til den nuværende Sociallovgivning for Borgerne med en Tvangsforsikring, som jo i en lang Aarrække vil lægge et mægtigt yderligere Stattetryk paa Befolkningen, mindst 4—5 Gange det Beløb, som hele Socialreformen vil koste mere end nu, jeg henviser her til mit Citat af det ærede Medlem Hr. Krag's Angreb paa det konservative Tvangsforsikringsforslag og mine Udtalelser desangaaende i Fjor, Folketingstidenden 1929—30, Sp. 4219.

Og hvilket uvæsentligt Beløb maa 13,2 Mill. Kr. for Landets samlede Skatteydere ikke forekomme de Politikere, som er betænkt paa gennem Huslejelovens Ophævelse at skænke en lille Klat af disse Skatteydere, nemlig Hovedstadens Grundejere, netop et tilsvarende Beløb! Jeg henviser i øvrigt til mine Udtalelser i Fjor om de stakkels Skatteborgeres enorme Luksusudgifter i dette forarmede og skatteredne Land. Ja, men Tiderne vil blive daarligere, siger man! Ja, maaske, men hvad mener man egentlig med dette Argument i denne Relation? Tror man da virkelig, at Udgifterne til Hjælpekasser, Fattigvæsen, Arbejdsløsheds-kasser o. s. v. under den nuværende Lovgivning vil falde netop med de daarlige Tider og med den splittede og usystematiske Sociallovgivning, vi har nu? Nej, de vil stige og atter stige sammen med al den Partistrid og Demoralisation, der paa forskellig Vis har fulgt og vil følge af den nuværende Udviklings Fortsættelse. Og hvilken politisk Mulighed tror den ærede Opposition, at den har til at forhindre denne Udvikling? Ingen, ingen som helst, hvis den ikke tager mod den her fremstrakte Haand. Jeg ser nok det ærede Medlem Hr. Krag's Henviisning til Forholdene i Norge, men jeg tror ikke, de har stor Relation i denne Forbindelse; Valget i Norge betyder intet her.